

ශ්‍රී චන්ද්‍රත්න මානවසිංහ

ලේඛකයෙකු, පුවත්පත් කලාවේදියෙකු, කවියෙකු හා ගීත රචකයෙකු ලෙස කීර්තියක් අත්පත් කර ගත් ශ්‍රී චන්ද්‍රත්න මානවසිංහ නූතන යුගයේ ප්‍රකට කවියෙක් වෙයි. පුවත්පත් මාධ්‍ය ඔස්සේ කවිය ජනප්‍රිය අංශයක් බවට පත් කළ පිරිස අතර ප්‍රමුඛයෙකු වීමට මොහු ලංකාදීප පුවත්පතේ සංස්කාරක මණ්ඩලයෙහි සේවයෙහි නියුක්ත වීම ද පිටිවහලක් විය.

පාඨක ප්‍රජාව අතර බෙහෙවින් ජනප්‍රියත්වයට පත් සමකාලීන සමාජ වටපිටාව සියුම් ලෙස උපහාසාත්මක ව විවේචනයට ලක් කළ 'වගකුග' තීරු ලිපි සංග්‍රහය මානවසිංහගේ ඉදිරිපත් කිරීමකි. 1955 දී ප්‍රථම සිංහල ගීත නාටකය වූ 'මනෝහාරී' රචනා කළ අතර 1957 දී 'කෝමල රේඛා' නමින් ගීත සංග්‍රහයක් ද පළ කෙරිණි. මෙම ගීත සංග්‍රහයෙහි කවි පන්ති කිහිපයක් ද ඇතුළත් වූ නමුත් කේවල කාව්‍ය සංග්‍රහයක් මුද්‍රණය නොවීය. 'ගොළ දැරිය' (1962) නමින් කුඩා කෙටිකතා සංග්‍රහයක් ද පළ විය. මොහුගේ අභාවයෙන් කලකට පසු 'සාහිත්‍ය රසය' නමින් ලිපි එකතුවක් ද, 'හදවත් නැත්තෝ' නමින් කෙටිකතා සංග්‍රහයක් ද, 'ඉතිරුණු කිරිබත' නමින් ළමා ගී පොතක් ද 'මානවසිංහ සාහිත්‍ය' නමින් ගද්‍ය පද්‍ය රචනා සමුච්චයක් ද එළි දැක්විණි.

මෙතුමා අතින් ලියැවුණු මී කිරි, වෙසක් මිහිර, ගුරු ගෙදරට යන අතරමග, ඇන් ගාලේ දරු පෙම, මගේ රට, මහබෝ වන්නම වැනි රචනා සරල හා සුගම ජීවන සෞන්දර්යයෙන් අනූන නිර්මාණ ලෙස සැලකිය හැකි ය. නිරුත්සාහක පද ගැළපුම හදවතට ගෝචර වූ සරල බස් වහර හා නිර්ව්‍යාජ ජීවන සෞන්දර්යය ඔහුගේ නිර්මාණකරණයෙහි අනන්‍ය ලක්ෂණ ලෙස සැලකිය හැකි වේ. එය සමකාලීන සෙසු කවීන්ගෙන් මොහු ව ඔසවා තබන්නා වූ මූලිකාංග වේ.

මොකටද අම්මේ
අම්මට ගැහුවේ
මාමල දෙන්නෙකු
වටකරලා

ඇඟ පන කැළලා
රිදෙනව ඇතිනේ
කොච්චර ගැහුවද
බැඳ දමලා

දෙපා සතාගේ
ළඟ කා බී ගෙන
සිටියම ගතිගුණ
වෙනස් වෙලා

මාමල ඔහොමයි
උන්ගේ බහටම
හැරනව නෑකම
අත් හැරලා

අම්මල කන කොට
වතුර නාන කොට
තිප්පලෙ නිදියන
කොට වැටිලා

කැලේ මාමලා
ඉඩ දී අයිනට
වෙලා ඉන්නවා
නොවැ රැකලා

මිනිහයි කියනා
දෙපා සතාගේ
ළඟින් ගියත් ඇති
පොඩි පුතුනේ

ලෙහි පපු කම් නෑ
හරි ගති ගුණ නෑ
ඒ බව කවුරුත්
දන්නවම

අම්මට කිරි නෑ
වෙන අම්මල අර
එහෙ මෙහෙ දුවනව
බැඳි ගොන්නේ

බඩගිනි එනවා
නිදිමක එනවා
කොහොමද අම්මේ
මා ඉන්නේ

අනේ පුතේ මට
කන්න බොන්න නෑ
ඒ හින්දා නෑ
කිරි එරැණේ

අයිනක ඉඳලා
දුවන අම්මලා-
ගෙන් කිරි බීපත්
පොඩි පුතුනේ

දරුවන් නැති අම්ම-
ලටත් කිරි නම්
තියෙනව හරියට
බුරුලු පුරා

ඒවා අම්මල
බෙද ගන්නවද
අපට බොන්න
හැමවිටම උරා

එක දරුවෙක් ඇති
වුණොත් රැලේ අපෙ
කාටත් කිරි එරි
ලා එනවා

වෙනස් කමක් නෑ
එක සෙනෙහසමයි
කාගෙන් දරුවොයි
සැලකෙනවා

දැක්කද අම්මේ
හරි පොරයක් නේ
අපෙ නායකයට
පටලවුණේ

ලොකු තුන් දෙනෙකුට
හිරි අඩියෙම සිට
ඊයේ ගහලයි
වල් වැදුණේ

නායකයා අපෙ
පැනලා යන්නෙ නෑ
වැට බැඳලා මිස
අප හැරලා

උන්දැත් එක්කල
ගහගන්නට බෑ
ඔක්කොම හිටලත්
අර ගොල්ලා

අම්මෙ අම්මෙ අර
බලන්නකෝ හැටි
දෙපා සතුන් පැන
ගෙන එනවා

අන්න අන්න අපෙ
නායකයා අද
ලේ දගෙන බිම
පෙරළෙනවා

බුද්දන් සරණයි
දෙයියන් සරණයි
තව තව ගස් ගස්
වල සරණයි

ගහගෙන බැරි වුණු
තැන මිනිසුන් හට
වී! වී! ගිනි ගුණි-
ඩුවෙ සරණයි

නායකයා අපෙ
මළා නේද දූන්
දෙපා සතුන් ළං
වී සිටිනි

දුටුවද අම්මේ
පොර කා ගෙන ඇද
වලිගේ ලොම් ගල-
-වා ගනිනී

බුදු සරණෙත් මදි
දෙවි සරණෙත් මදි
මයිල් ගනේ සර-
-ණෙත් පතනී

දෙපා සතුන් ඔය
ආරක්ෂාවට
රන් කෙන්දෙන්
ඕවා බදිනී

අනිත් මල්ලිලා
නංගිල දුවනව
පුංචි කකුල් රිදෙනව
ඇතිනේ

කිරි උගුරක් බී
ගන්න බැරුව අර
දඟලන හැටි දුටු
-වද දුකිනේ

බෝසත් මුත්තල
ඉස්සර හිටියලු
අපේ කුලෙන් හොඳ
තම දුන්නේ

දළ දන් දුන්නලු
බුදු බව ලැබුවලු
ඒ ගැනවත් නැහැ
සලකන්නේ

අම්මෙ අම්මෙ අර
දෙපා සතුන් හෙම
ඔය තොරතුරු නැතු-
-වද දන්නේ

බෝසත් මුත්තල-
ගේ නාමෙට වත්
කිරි උගුරක් නැහැ
නොවැ දෙන්නේ

මිනිසුන් අතරේ
සමගිය නැති වී
බුදු හාමුදුරුවො
එද අනේ

පාරෙලෙයිය වන-
යට වැඩි ද අපෙ
මුත්ත කෙනෙකි
උපකාර වුණේ

දලු ලන කාලේ
ගස් වැල් හෙවණේ
ගංගාවල සුදු
වැලි ගොල්ලේ

ඇවිද ඇවිද අප
ආයෙත් කවදද
රංචුවෙ යන්නේ
එක එල්ලේ

කුරුල්ලන්ගෙ හි
සුළගෙ යනව ඇති
කඳු රැළි හෙමිහිට
බැස යද්දී